

indeholdes Nogetsomhelst, som tyder paa, at det er skrevet med Skræk. Det indeholder Ingenting, som paa nogen Maade kan karakteriseres som skræffelig. Det ærede Medlem sagde, at han for sit Vedkommende var aldeles rolig, selv under saadanne Forhold som ifjor. Det er meget fortreffeligt for det ærede Medlem, men han maa ikke tage mange Andre det ilde op, at de ikke kunne berolige sig ved denne stoiske No; thi den nævner sig noget til det, man i daglig Tale kalder Tyrketro. Jeg holder mig nu mere til det, som han kalder Laug, nemlig til Folk, som have Forstand paa disse Sager og have gjort sig det til Livsopgave at sætte sig ind i og forstaa sig paa disse Ting, og de ere efter mange Overveelser komne til den Erkendelse, at den Tilstand, hvorunder vi for Diebliffet befinde os, er farlig og betænkelig, saa man gjør rettest i at følge deres Raad fremfor at slaa sig til No ved det ærede Medlems stoiske No. Det ærede Medlem tager isvrigt feil i, at det Meste af det, som findes i nærværende Lovforslag, er Nytt. Nei, det Meste af det, som findes i nærværende Lovforslag, er ikke Andet end, hvad i dette Diebliffet er gjældende Ret, og jeg tror, at det høie Thing maa være den høitærede Minister taknemmelig for, at han har søgt at bringe sammen i en klar og letfattelig Form alle de meget spredte Bestemmelser, som for Tiden gjælde for at hindre Indførelsen af smitsomme Sygdomme. Det, der er nyt i dette Lovforslag, er kun enkelte Bestemmelser, og det er med Hensyn til disse saa Bestemmelser, at jeg ogsaa vil tillade mig at sige et Par Ord. En af de nye Bestemmelser er Bestemmelsen i § 3, som foreskriver ganske i Almindelighed for alle Fartøier og Baade, som ankomme fra udenrigst Sted, at de skulle melde sig enten for Kvarantanelommisionen eller for den, som denne har bemyndiget til at modtage slige Anmeldelser, og der modtage et Sundhedspas eller Lillabelse til at sætte Personer iland. Denne Bestemmelse er ny, idet der for Tiden, kun naar der er anordnet Kvarantene i Genhold til Forordningen af 1805, er en almindelig Forpligtelse for Skibe til at gjøre slig Anmeldelse; det er altsaa en temmelig betydelig Udvidelse af den nugældende Ret, som her bringes i Forslag. Det er nu ikke undgaaet min Opmærksomhed, at det er blevet gjort gjældende andetsteds, navnlig i Landsstinget, at den Bestemmelse, som findes i Forordningen af 8de Februar 1805, i alt Gald mange Steder i Pragis har ført til, at alle Skibe, der komme fra et udenrigst Sted, maa melde sig for Toldopsynet, som i Reglen er det, der modtager slig Anmeldelse. Og jeg skal ogsaa erkjende, at i og for sig kan en saadan almindelig Bestemmelse være ret hensigtsmæssig; men det er dog paa den anden Side et Spørgsmaal, og jeg skal ogsaa erkjende, at i og for sig en saadan almindelig Bestemmelse kunde være ret hen-

sigtsmæssig; men det er dog paa den anden Side et Spørgsmaal, om det ikke er at gaa en lille Smule for vidt, at lægge en vel stor Hæmsko paa den frie Samferdsel, naar man saaledes som det ærede Medlem, der først talte, udtrykte sig, i den dybeste Fred, i den Forstand, hvori Ordet her kan komme i Betragtning, paalægger de Skibe, der komme udenrigst fra, at gjøre en saadan Anmeldelse og, forsaavidt de undlade det, tiltaler og skræffer dem. Jeg ser heller ikke, at man i Virkeligheden ved at paabyde denne Anmeldelse for Skibe, der komme fra udenrigte Steder, opnaar nogen egentlig Betyggelse for, at ikke Sygdomstilfælde alligevel indsnige sig i Landet, aldenstund man dog ikke tænker paa at indføre en lignende Kontrol for alle de Personer, der komme landværts ind i Landet. Saa længe man altsaa maa erkjende, at den Kontrol, man vil indføre her ved § 3, er ufuldstgjørende, men at den paa den anden Side medfører ikke ganske ringe Gener for den almindelige Samferdsel, er jeg tilbøielig til at tro, at man gjorde rettest i at sætte § 3 hen under det Afsnit, der her betegnes som andet Afsnit, og altsaa lade det være afhængigt af den ærede Justitsministeres Anordning, naar en slig Bestemmelse skulde træffes. Jeg vil antage, at der saa kun vil finde et saadant almindeligt Paabud Sted, naar Justitsministeren paa Grund af Sundhedstilstanden i Udlandet maatte finde, at der var Anledning til at gjøre Bestemmelserne i Lovens andet Afsnit gjældende; saa kunde jeg forstaa, at en saadan Bestemmelse som den i § 3 kunde være til Nytte, men som den staar her, ser jeg ikke, at der opnaas Noget derved, og det er dog en stor Skarpsel af den gjældende Ret. Jeg gaar ikke saa vidt som det ærede Medlem, der først havde Ordet idag, at jeg frygter for, at en slig Bestemmelse skulde medføre internationale Forlegenheder. Det tror jeg ikke; jeg tror, at man i den Henseende ganske rolig kan være Politi i sit eget Hus, i sit eget Land, og altsaa foreskrive saadanne Bestemmelser, som man anser for hensigtsmæssige og ganlige i Almindelighed. Dette vil vistnok ikke volde Bæmskeligheder ligeoverfor andre Nationer og det saa meget mindre, som det, saa vidt mig bekjendt, er en Regel i de store søfarende Lande, at en slig Anmeldelse altid skal ske; hvis jeg ikke er feil underrettet, er det f. Ex. Tilfældet i England. Det ærede Medlem for Veile Amts 3eie Valgkreds formenter ogsaa, at § 9 var en ny Bestemmelse i dette Lovforslag; denne § 9, der bestemmer, at der i Kjøbenhavn og andre Syfjbstæder til enhver Tid skal have paa rede Haand et paa passende Maade udstyret, isoleret Lokale, hvor søværts ankomne Syge kunne optages og forpleies. Det er urigtigt, at det er en ny Bestemmelse, den har været gjældende lige siden Loven af 1ste Mai 1868, i hvilken det blev paabudt, at slige Lokaler i Syfjbstæderne skulle